

[Formanden.]6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd [vedrørende forsvarets personel].

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om normering og klassificering af stats-tjenestemandstillinger [vedrørende forsvarets personel].

Mødet hævet kl. 14⁴⁰.

59. møde.

Torsdag den 15. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i færdselsloven.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Her-ved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i færdselsloven.*

I forrige folketingsår gennemførtes en ændring af loven, således at der skabtes mulighed for fastsættelse af midlertidige maksimumsgrænser for kørehastigheden. Denne ordning havde kun gyldighed indtil udgangen af januar i år, og det foreslås nu, at ordningen fornyes med gyldighed indtil 31. januar 1963.

Der har i det forløbne år været fastsat hastighedsgrænser i 6 perioder på tilsammen 39 dage. Disse perioder har været placeret omkring påske, store bededag, pinse, week-enderne ved skoleferiernes begyndelse og slutning samt jul og nytår. Hastighedsgrænserne har i alle 6 perioder været 80 km i timen, dog 100 km i timen for motorveje.

Om resultaterne af disse hastighedsgræn-

ser foreligger endnu kun oplysninger for de 5 første perioder på tilsammen 25 dage. Derfor er der redegjort nærmere i lovforslagets bemærkninger.

Mit helhedsindtryk af det foreliggende talmateriale er, at de midlertidige hastighedsgrænser synes at have haft en gunstig virkning, men at talmaterialet navnlig på grund af dets meget begrænsede størrelse dog ikke giver tilstrækkeligt grundlag for nogen endelig bedømmelse af disse hastighedsgrænseres effektivitet eller deres nærmere virkemåde i øvrigt.

Ved fremsættelsen af forslaget om midlertidige hastighedsgrænser i forrige folketingsår udtalte jeg, at man efter min mening havde et tilstrækkeligt grundlag for at forsøge sådanne hastighedsbegrænsninger i en velbegrunnet formodning om deres effektivitet, og at en sådan formodning i hvert fald kunne støttes bl. a. på de erfaringer, der var indvundet i Sverige og Vesttyskland.

Jeg finder, at denne formodning er blevet bestyrket dels ved de erfaringer, der nu er indvundet her i landet, dels ved de mere omfattende forsøg, der er gjort i Sverige, og som der er redegjort for i lovforslagets bemærkninger.

Det kan tilføjes, at forsøg med midlertidige hastighedsgrænser også har været iværksat i Belgien, England, Frankrig og Østrig.

Også på internationalt plan har der været betydelig interesse for spørgsmålet. Jeg kan således nævne, at den europæiske trafikministerkonference i en resolution af juli 1961 har foretaget en helhedsbedømmelse af de forsøg med midlertidige hastighedsgrænser, der er gjort i de forskellige europæiske lande. Denne bedømmelse går ud på, at sådanne grænser, hvis deres overholdelse gennemføres, er egnet til at begrænse antallet af dræbte og alvorligt tilskadede. I et underudvalg under FN's økonomiske kommission for Europa, ECE, er der desuden fremsat forslag om fælles ensartede forsøg med periodiske hastighedsgrænser i samtlige europæiske lande.

På den baggrund, der således foreligger, ville jeg finde det uforsvarligt, om vi her i landet standsede forsøgene med midlertidige hastighedsgrænser.

Tilbage står spørgsmålet om, hvorledes